

T W E E D E D E E L
V A N D E N
T A J. C A T S

Op het
G E S P R E C K

V A N D E N
Hoogh-geleerden, en Wel-achtbaren H E E R E

J O H A N van B E V E R W I J C K,

Roerende de nootfaeckelijckheit van de Ontleding
des Menschlichen Lichaem.

Doorsoeckers van den Mensch, en al sijn diepste leden,
Van hart, en hoof, en breyn, de woonplaats van de
reden,
Van aders, been, en mergh, en watter is ontrent;
Komt siet wat u voor nieuws de kunst hier weder sent,
Komt siet wat u voor nieuws, in onse laeste jaren,
Een geest van onsen tijdt komt geestigh openbaren;
Komt siet, indien u geest nae hooge saecken dorst,
Wat geest u geestigh maecte, oock uyt u eygen borst.
Vermaerde B E V E R W I J C K, de krachten uwer peimen
Die leeren aen het volck haer eygen wesen kennen,
Haer eygen wonder sjen; die leeren ons gemoet
Te klimmen uyt het stof tot aen het hoogste goet:
Die leeren met den geest tot in den Hemel rijzen,
En, om der menschen wil, den grooten Schepper prisen;
Hoe diep is dit geheym! hoe boven maten groot!
Wy vinden even selfs het leven in den doot.

Wy konnen onsen gront, en groote dingen merken,
Wy vinden hoogh beleyt, en duysent wonder wercken,
Wy vinden Godes hande, en dat in vollen eys,
Wy vinden sijnen Geest te midden in het vleys.
Wel! is dit aerden vat soo weert te zyn gepresen,
Wat moet ons beste deel? wat moet de ziele wesen?
Wat maeck sel moet het zyn dat al wat Lichaem bict,
Gelyck een machtigh vorst, in volle macht gebiet?
Iae, maer by die bet Al te samen heeft gebonden,
Soo datter niet een mensch en weet de rechte gymden,
Wat is die, mijn Gemoet, een wonderbaren geest?
O weert te zyn gesocht, o weert te zyn gevreeft,
O weert te zyn gediens, o Vader van de lichten,
Komt dacht in ons gemoet, en woont in our gewrichten,
Gebruycke dit mensch gestel, gelyck een eygen sael;
Wie u te rechte kent, die weet et al te mael.

E E N
L I E F - H E B B E R

Van de

O N T L E D I N G E,

Om sijne genegentheyte tot de selve te betoonen, plagh
dickmaels te seggen, als hier volghet:

Als ick eens menschen lijf mach grondigh ondersoecken,
Dan raep ick meerder lust als uyt geleerde boecken:
Ick vinder soet vermaeck, ick vinder barren-wensch,
Ick vind' een Staet, een Rijck, een Werelt in den mensch.
Dies als mijn nietigh vleesch sal neder zyn gelegen,
En dat mijn aderslagh haer niet en sal bewegen,

Soo schenck ick desen romp, en dat uyt enkel gunst,
Ten goede van het volck, ter eeren van de kunst.
Aen God geef ick mijn ziel, dat is mijn hoogste wenschens
Maer wat 'er overblijft dat gun ick aen de menschen:
't Is nutter dat het vleesch noch yemans voordeel doet,
Als dat het slechts alleen de naeckte piereen voedt.

G E